

Sygn. akt VIII *Pa 99/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Pierzycka-Pająk
Sędziowie:	SSO Teresa Kalinka SSR del. Agnieszka Kubis (spr.)
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014r. w Gliwicach

sprawy z powództwa T. D. (D.)

przeciwko Urzędowi Gminy T.

o uchylenie kar porządkowych

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 18 lutego 2014 r. **sygn. akt** IV P 15/12

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Maria Pierzycka-Pająk (-) SSR (del.) Agnieszka Kubis (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn.akt VIII Pa 99/14

UZASADNIENIE

Powód T. D. wniósł pozew przeciwko pozwanemu Urzędowi Gminy w T. domagając się uchylenia kary porządkowej upomnienia udzielonej dnia 19 grudnia 2011r.

W uzasadnieniu wskazał, że kara porządkowa, którą wobec niego zastosował pozwany posiada wady prawne, gdyż nie wskazuje daty naruszenia obowiązków pracowniczych, a co za tym idzie jest niezgodna z art. 109 kodeksu pracy,

gdyż nie wiadomo w jakim dniu minął dwutygodniowy termin na powzięcie decyzji o ukaraniu. W tym stanie rzeczy podjęta przez pozwanego decyzja o ukaraniu jest bezskuteczna. Ponadto powód podniósł, że wszystkie wnioski Komisji Budżetowej i Komisji (...), których rzekomo nie wykonał, zostały skierowane bezpośrednio do kierowników referatów, a więc powód nie miał fizycznej możliwości ich zrealizowania.

W dniu 30 marca 2012r. powód T. D. wniósł przeciwko Urzędowi Gminy T. pozew o uchylenie kary porządkowej nagany udzielonej mu dnia 5 marca 2012r.

Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że w planie posiedzenia Komisji Rewizyjnej w pkt 2 była zaplanowana kontrola regulaminów organizacyjnych wybranych jednostek organizacyjnych. Powód wyjaśnił, że w rozmowie z Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej A. L. (1) telefonicznie ustalił, że mają to być regulaminy Zakładu Usług (...) oraz Zespołu (...). Odnosząc się do drugiego z zarzutów, powód stwierdził, że skoro wniosek dotyczył ograniczenia dopłaty do taryfy Zakładu Usług (...) tylko dla (...), co zostało uwzględnione w projekcie uchwały i już na sesji Rady Gminy w dniu 5 grudnia 2011r. uchwalone uchwałą nr XV/104/2011, to dokonywanie pisemnej odpowiedzi na stosowny wniosek już po podjęciu uchwały przez radnych było bezprzedmiotowe. Powód podkreślił, że w prowadzonym rejestrze wniosków została zrobiona stosowna adnotacja, że podjęto w tym temacie uchwałę. Powód wskazał ponadto, że pismo w którym udzielono nagany jest bardzo nieprecyzyjne, brak w nim bowiem wskazania konkretnego naruszenia, jakiego miał się dopuścić.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach na rozprawie w dniu 20 września 2013r. połączył obie sprawy celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Pozwany Urząd Gminy T. w złożonych odpowiedziach na pozwy wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Wskazał, że kara upomnienia wymierzona została powodowi za brak nadzoru nad realizacją wniosków Komisji Rady Gminy, co należało do obowiązków powoda jako sekretarza gminy. Pozwany wyjaśnił, że co jakiś czas dokonywany jest przez poszczególne komisje przegląd wydanych zaleceń i wniosków pod kątem ich realizacji przez odpowiednie służby (...). Takiego przeglądu dokonały Komisja Budżetowa oraz Komisja (...) i obie stwierdziły, że szereg wniosków i zaleceń nie zostało wykonanych, a także nie zostały w tych sprawach udzielone odpowiedzi. W ocenie pozwanego powód sam przyznał w piśmie z dnia 12 grudnia 2011r., że nie dopilnował wykonania tych czynności. Ponadto pozwany stwierdził, że zarzuty powoda, jakoby kara nałożona na powoda zawierała braki formalne są niezasadne, gdyż wójt nie naruszył terminu, w którym mógł dokonać ukarania, a to z tej przyczyny, że w dniach odbywania posiedzeń przez obie Komisje przebywał na wyjeździe służbowym, a w Urzędzie Gminy pojawił się dopiero 5 grudnia 2011r. i wtedy podjął decyzję o potrzebie wyjaśnienia całej sprawy.

Odnosząc się do kwestii nałożenia na powoda kary nagany z dnia 5 marca 2012r. pozwany wyjaśnił, że zgodnie z planem kontroli Komisja Rewizyjna miała dokonać kompleksowego przeglądu wszystkich jednostek organizacyjnych. Przewodniczący w/w komisji zwrócił się do powoda o przygotowanie regulaminów organizacyjnych wszystkich jednostek organizacyjnych Gminy. Powód tymczasem przygotował tylko regulaminy Zakładu Usług (...) oraz Zespołu (...), pomijając zupełnie pozostałe jednostki. Odnosząc się natomiast do nieudzielenia przez powoda odpowiedzi na wniosek nr 9 Komisji (...) Gminy, pozwany wskazał, że należy to do obowiązków powoda jako sekretarza gminy, bowiem na wszystkie wnioski Komisji sekretarz ma obowiązek złożyć odpowiedź a to, że wniosek został zrealizowany nie oznacza, że powód zwolniony był z obowiązku przygotowania odpowiedzi.

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2014r. (sygn.akt IV P 15/12) Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział IV Pracy uchylił karę upomnienia z dnia 19 grudnia 2011r. oraz karę nagany z dnia 05 marca 2012r.

Rozstrzygnięcie to Sąd Rejonowy wydała w oparciu o następujący stan faktyczny:

Sąd I instancji ustalił, że T. D. zatrudniony jest w pozwanym Urzędzie Gminy T. na stanowisku sekretarza gminy w wymiarze ½ etatu na podstawie umowy o pracę od dnia 2 października 2007r. W okresie od dnia 1 stycznia 2008r.

do 28 sierpnia 2011r. powód pracował także jako zastępca wójta w wymiarze 1/2 etatu. Jako zastępca wójta powód uczestniczył w miarę możliwości w posiedzeniach komisji, natomiast jako sekretarz gminy nie miał takiego obowiązku.

Do obowiązków powoda na stanowisku sekretarza gminy należało m.in. przygotowanie materiałów pod obrady sesji i komisji oraz wykonaniem wniosków i zaleceń zawartych w protokołach komisji. Ponieważ powód nie uczestniczył w posiedzeniach komisji to obowiązkiem Rady Gminy było przekazanie powodowi wniosków do dalszej ich realizacji, a następnie powód przedstawiał je odpowiednim komórkom organizacyjnym. Przekazanie pism odbywało się za pośrednictwem książki podawczej, w której osoba otrzymująca pismo kwitowała jego odbiór.

W dniu 19 grudnia 2011r. wójt gminy T. nałożył na powoda karę porządkową upomnienia. W uzasadnieniu swojej decyzji zarzucił powodowi brak nadzoru nad realizacją wniosków komisji Rady Gminy, tj. Komisji Budżetowej (wnioski nr 2, 5, 11 i 13) oraz Komisji (...) (wnioski nr 3, 7, 10) – nieterminowe udzielenie odpowiedzi na w/w wnioski. Od zastosowanej przez wójta kary powód wniósł w dniu 27 grudnia 2012r. sprzeciw, który to nie został uwzględniony. Od decyzji tej powód wniósł w terminie odwołanie do Sądu.

Natomiast w dniu 5 marca 2012r. powód otrzymał kolejną karę porządkową – nagany. Karę tę wymierzono powodowi za nieprzygotowanie na posiedzenie Komisji Rewizyjnej w dniu 17 lutego 2012r. wszystkich wnioskowanych przez Przewodniczącego Komisji materiałów i dokumentów związanych z prowadzoną przez komisję kontrolą jednostek organizacyjnych gminy oraz za brak odpowiedzi na wniosek nr 9 Komisji (...) Rady Gminy. Od tej decyzji powód wniósł 10 marca 2012r. sprzeciw, jednak wójt podtrzymał swoją wcześniejszą decyzję. Powód w terminie wniósł odwołanie do Sądu o uchylenie wymierzonej kary.

Odnosnie kary nagany Sąd merytoryczny ustalił, że do powoda wpłynęło pismo zawiadamiające go o posiedzeniu Komisji Rewizyjnej Rady Gminy T. w dniu 17 lutego 2012r., a zawierające informację o planowanej kontroli regulaminów organizacyjnych wybranych jednostek organizacyjnych. Po otrzymaniu tego pisma powód skontaktował się z przewodniczącym komisji A. L. (2) celem ustalenia, które z regulaminów mają być przygotowane. W rozmowie tej ustalono, że należy przygotować regulaminy Gminnego Ośrodka (...), i takie też regulaminy zostały przygotowane przez powoda. Wobec takich ustaleń Sąd I instancji uznał, że zarzut stawiany powodowi jest bezpodstawny. Wskazał, że kluczowym dowodem było pismo przesłane do powoda zobowiązujące go do przygotowania regulaminów organizacyjnych wybranych jednostek organizacyjnych, a także protokół nr (...) z posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Gminy T. z dnia 17 lutego 2012r. Zauważył także, że kara nagany nałożona została za nieprzygotowanie wszystkich materiałów i dokumentów związanych z prowadzoną kontrolą jednostek organizacyjnych gminy. Nadto zdaniem Sądu skoro komisja w niejasny sposób określiła, jakie jednostki organizacyjne ma zamiar skontrolować, to nie można z tego tytułu czynić powodowi zarzutów, że nie wykonał swoich obowiązków w sposób należyty. Odnosząc się zaś do drugiego z uchybień tj. kwestii braku udzielenia odpowiedzi przez powoda na wniosek nr 9 Komisji (...) Rady Gminy Sąd ustalił, że złożony został przez Komisję Komunalną Gminy wniosek z dnia 29 listopada 2011r. dotyczący dopłat w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków. Z załączonej jednak do akt sprawy uchwały Rady Gminy Nr (...) wynika, że (...) zajęła stanowisko w tej sprawie już w dniu 5 grudnia 2011r., zatem wniosek Komisji (...) należało uznać za zrealizowany. Bezprzedmiotowym zdaniem Sądu Rejonowego byłoby wymaganie od powoda udzielania odpowiedzi na wnioski, co do których podjęta została już stosowna uchwała tym bardziej, że podjęcie tej uchwały przez Radę Gminy nastąpiło w tak krótkim czasie od złożenia wniosku. Sąd przychylił się do stanowiska pełnomocnika powoda, który podniósł, że takie zachowanie byłoby tylko niepotrzebnym mnożeniem papierów, skoro uchwała została już w tym temacie podjęta.

Odnosnie natomiast udzielonej powodowi kary upomnienia Sąd I instancji ustalił, że wniosek Komisji Budżetowej nr 2 z dnia 13 stycznia 2011r. dotyczył nieprzedłużenia najmu pomieszczeń przedszkola w B., natomiast wniosek nr 5 z dnia 21 stycznia 2011r. odnosił się do zorganizowania spotkania zainteresowanych stron w sprawie przyszłości pomieszczeń w przedszkolu w B. oraz terenu remizy i laboratorium. Tymczasem z posiedzenia Komisji Budżetowej Rady Gminy T. z dnia 23 września 2011r. wynika, że w odniesieniu do tych wniosków wójt zwrócił się do radnych o nietworzenie niepotrzebnych wniosków. Skoro zatem sam wójt uznał wnioski te za niepotrzebne – w domyśle zbyteczne, to Sąd nie znalazł podstaw, by brak realizacji tych wniosków przez powoda był wystarczającą podstawą

do ukarania go karą porządkową. Poza tym ustalono, że już na wcześniejszym posiedzeniu Komisji z dnia 19 sierpnia 2011r. wójt wyjaśnił członkom komisji, że dopóki nie wyjaśni się sprawa przejęcia na własność pomieszczeń po byłych Zakładach (...) to nie widzi sensu organizowania spotkania na temat przyszłości pomieszczeń w przedszkolu. Jeżeli zaś chodzi o wnioski nr 11 i 13 to jak ustalono wniosków tych do realizacji powód nie otrzymał. Nadto z protokołu kolejnego posiedzenia Komisji Budżetowej Rady Gminy T. nr (...) z dnia 2 grudnia 2011r. wynika, że wniosek nr 11 nie został wymieniony jako niezrealizowany, a tym samym a contrario należało go zdaniem Sądu uznać za zrealizowany. Na tej samej podstawie za zrealizowany należało uznać wniosek nr 13, jeżeli w protokole nr (...) z dnia 14 grudnia 2011r. znalazł się zapis, że: „wniosek nr 13 z dnia 26 października 2011r. został uznany za zrealizowany”. Odnosząc się natomiast do kwestii zasadności wniosków Komisji (...) nr 3, 7 i 10, to Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwany nie dołączył wniosków nr 3 i 7 do akt sprawy, a jedynym wnioskiem znajdującym się w aktach był wniosek nr 10. Sąd nie był zatem w stanie ustalić, czego dotyczyły w/w, a inicjatywa dowodowa w tym zakresie należała do pozwanego, który powinien udowodnić zasadność zastosowania kary wobec powoda, na nim więc ciążyły negatywne konsekwencje wynikające z nieprzedłożenia wymaganych dokumentów. Nadto z ustaleń Sądu I instancji wynikało, że powód nigdy nie otrzymał do realizacji wniosków nr 3 i 7. Odnosząc się natomiast do wykonania wniosku nr 10 wskazał, że także ten wniosek nie został przedłożony powodowi do wiadomości, a z odpisu tego wniosku wynikało, że wpłynął on do (...) w dniu 26 października 2011r. i przedłożony został bezpośrednio osobie, która merytorycznie zajmowała się jego rozpoznaniem.

Jednocześnie Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach zauważył, że w Urzędzie Gminy w T. istniał dosyć swobodny obieg dokumentów i stosunek do kwestii udzielania odpowiedzi na wnioski poszczególnych komisji. Wnioski te nie zawsze były kierowane do powoda – sekretarza gminy do zrealizowania, ale też często składane były bezpośrednio do właściwych komórek organizacyjnych gminy z pominięciem powoda, co wynika wprost z książki podawczej (...). Na wielu tych wnioskach brak było podpisu powoda, co świadczy o tym, że nie otrzymał on wniosków do dalszej realizacji a wnioski te kierowane były bezpośrednio do właściwych komórek organizacyjnych. Z uwagi na powyższe powód nie zawsze posiadał wiadomości odnośnie podejmowanych wniosków przez poszczególne komisje, a co za tym idzie nie mógł w sposób prawidłowy nadzorować ich realizacji. Sąd I instancji wskazał także, że wielokrotnie zdarzało się, że brak odpowiedzi na piśmie na dany wniosek, nie stanowił żadnego problemu do podjęcia uchwały przez Radę Gminy. Mało tego, często pomimo stwierdzenia braku złożenia odpowiedzi na piśmie był on traktowany jako wniosek zrealizowany.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy poczynił następujące rozważania:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 108 § 1 kodeksu pracy za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, pracodawca może stosować karę upomnienia lub nagany. W ocenie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wykazał, by stawiane powodowi zarzuty stanowiące podstawę do ukarania i to zarówno karą upomnienia, jak i karą nagany były uzasadnione. Zauważył, że kara upomnienia została powodowi udzielona w dniu 19 grudnia 2011r. za brak nadzoru nad realizacją wymienionych w niej wniosków, z czego co do dwóch wniosków nr 2 i 5 Komisji Budżetowej sam wójt na posiedzeniu komisji w dniu 23 września 2011r. uznał je za niepotrzebne. Tym samym wobec takiego stanowiska wójta powód był zwolniony z dalszego nadzoru nad realizacją tych wniosków. Odnosząc się natomiast do wniosku nr 11 i 13 Komisji Budżetowej zauważył, że tych wniosków powód nie otrzymał, a nadto na posiedzeniach komisji uznano je za zrealizowane. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wykazał także, aby powód otrzymał do realizacji wnioski nr 3, 7 i 10 Komisji (...).

Postępowanie dowodowe nie wykazało także, aby zaistniały przesłanki do nałożenia na powoda kolejnej kary porządkowej- nagany. Powód przygotował bowiem dokumenty na posiedzenie Komisji Rewizyjnej zgodnie z wytycznymi, jakie ustalił telefonicznie z Przewodniczącym tej komisji. Natomiast wniosek nr 9 jak ustalono został zrealizowany już po kilku dniach od jego podjęcia.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekła na podstawie art. 98 kpc, § 11ust.1pkt3 w związku z § 2pkt2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Apelacje od powyższego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

- dokonanie błędnej oceny stanu faktycznego przez Sąd I instancji w zakresie związanym z nałożeniem na powoda kar porządkowych i przyjęcie, że powód zwolniony został z nadzoru realizacji wniosków Komisji Budżetowej, Komisji (...), Komisji (...) i Komisji Rewizyjnej;
- nierozpatrzenie wszystkich wnioskowanych przez pozwanego dowodów w postaci nagrań dokonanych przez powoda sugerujących stosowanie wobec niego rzekomego szantażu.

W oparciu o tak postawione zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództw, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu podniósł, że Sąd I instancji nie wyjaśnił wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i nie do końca zrozumiał jak zorganizowana była praca powoda oraz w jakiej strukturze organizacyjnej pracował. Wskazał, że obsługę administracyjną poszczególnym komisjom zapewniali pracownicy Referatu Kancelarii Urzędu Gminy, których nadzorował powód. Natomiast do obowiązków powoda należało takie zorganizowanie pracy podległych mu pracowników, aby wszystkie posiedzenia komisji, jak i Rady Gminy odbywały się w sposób prawidłowy i nienaganny. W ocenie skarżącego Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że powód zwolniony został z obowiązku realizacji wniosków nr 11 i 13 Komisji Budżetowej oraz wniosków nr 3,7 i 10 Komisji (...). Błędne były także wnioski Sądu, a dotyczące realizacji wniosku nr 2 Komisji Budżetowej. Wskazał, że zajęcie stanowiska w przedmiocie tego wniosku przez wójta nie zwalniało powoda z obowiązku nadzorowania realizacji tego wniosku. Skarżący zarzucił także Sądowi I instancji dokonanie niewłaściwych ustaleń odnośnie zakresu materiałów, jakie powód miał przygotować na posiedzenie Komisji Rewizyjnej w dniu 17 lutego 2012r. Uznał także, że Sąd Rejonowy w przedmiocie niewykonania wniosku nr 9 Komisji (...) winien odnieść się do postępowania powoda, a nie oceniać, czy zasadne było sporządzanie odpowiedzi na wniosek, gdy doszło już do podjęcia uchwały przez Radę Gminy. Za nieprawdziwy uznał też zarzut, że nie przedłożył wniosków Komisji Budżetowej nr 3 i 7, bowiem zostały one przekazane zarówno Sądowi, jak i powodowi.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i (...) w G. zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie, a zarzuty w niej podniesione są chybione.

Wbrew stanowisku skarżącego Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i wyciągnął właściwe wnioski. Podkreślić należy, że ocena wiarygodności i mocy dowodowej przeprowadzonych w danej sprawie dowodów wyraża istotę sądenia w części obejmującej ustalenie faktów. Obejmuje ona rozstrzygnięcie o przeciwstawnych twierdzeniach stron na podstawie własnego przekonania sędziego powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia ze świadkami, dokumentami i innymi środkami dowodowymi. Powinna ona odpowiadać regułom logicznego rozumowania oraz uwzględniać doświadczenie życiowe wyznaczające granice dopuszczalnych wniosków i stopnia prawdopodobieństwa ich występowania w danej sytuacji. W tym stanie rzeczy, jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów.

W przekonaniu Sądu Okręgowego Sąd I instancji dokonując oceny materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie, a następnie wyciągając z tego wnioski nie naruszył wskazanych wyżej zasad. Sąd Okręgowy w pełni podziela analizę zebranych w sprawie dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy. Nadto wbrew twierdzeniom apelującego Sąd I instancji dokonał oceny materiału dowodowego, a biorąc pod uwagę, że znaczna część ustaleń faktycznych oparta została na dokumentach złożonych przez stronę pozwaną niekwestionowanych przez powoda, zarzuty odnoszące się do naruszenia art.328§2 kpc należy uznać za bezzasadne.

Wbrew zarzutom apelującego Sąd Rejonowy podał także podstawę prawną rozstrzygnięcia i dokonał analizy art.108 kp w kontekście zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Całkowicie bezzasadny był także zarzut apelującego odnoszący się do nieprzeprowadzenia dowodu w postaci nagrania sporządzonego przez powoda. Zauważyć należy, że pozwany nigdy formalnie nie złożył takiego wniosku przed Sądem I instancji, nadto zgodnie z art. 227 kpc przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie i zgodnie z tą zasadą Sąd Rejonowy wytyczył zakres przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Sąd Okręgowy w pełni podziela także stanowisko Sądu Rejonowego dotyczące nieuzasadnionego nałożenia na powoda kar porządkowych w świetle art.108 kp.

Jednocześnie wzmacniając tę argumentację należy zauważyć, że pociągnięcie pracownika do odpowiedzialności porządkowej może nastąpić tylko, gdy jego zachowanie wypełnia określone przesłanki, a z drugiej strony nie doszło do przedawnienia karania. Wskazać trzeba, że ustawodawca ograniczył czasowo możliwość nałożenia na pracownika kar porządkowych. Zgodnie z art. 109§1 kp kara nie może być zastosowana po upływie 2 tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia. Terminy te z urzędu podlegają kontroli Sądu, a przekroczenie któregośkolwiek z nich oznacza, że uprawnienie pracodawcy do ukarania pracownika wygasa. Podkreślić należy, że terminy te są ostateczne i nie podlegają przywróceniu.

Z dokumentów złożonych przez pozwanego do akt sprawy bezspornie wynika, że pozwany w zakresie znacznej części uchybień zarzuconych powodowi naruszył te terminy. Kara upomnienia została zastosowana wobec powoda w dniu 19 grudnia 2011r., podczas gdy wnioski Komisji Budżetowej nr 2 i 5 są odpowiednio z 13 stycznia 2011r i 21 stycznia 2011r., natomiast wnioski Komisji (...) nr 3 z dnia 24 marca 2011r., a wniosek nr 7 z dnia 03 czerwca 2011r. Bez wątpienia termin trzymiesięczny został w tym przypadku znacznie przekroczony. Nadto zauważyć należy, że wójt brał udział w posiedzeniu Komisji Budżetowej w dniu 22 marca 2011r. i posiadał wiedzę odnośnie wcześniejszych wniosków tej komisji, do których zresztą odniósł się na kolejnych posiedzeniach w dniach 19 sierpnia i 23 września 2011r. W tej sytuacji uznać należy, że przekroczony został także termin dwutygodniowy.

Podnieść także należy, że każda z komisji na kolejnym posiedzeniu odnosiła się do realizacji jej wniosków złożonych na poprzednim posiedzeniu. Z protokołów posiedzeń Komisji Budżetowej i Komisji (...) nie wynika, aby ich wnioski, za których brak nadzoru nad ich realizacją został ukarany powód nie zostały wykonane. Jednocześnie wskazać trzeba, że sam wójt na posiedzeniu Komisji Budżetowej w dniu 14 grudnia 2011r. przyznał, że wniosek nr 13 z dnia 26 października 2011r. został zrealizowany, natomiast Komisja Budżetowa na posiedzeniu w dniu 02 grudnia 2011r. nie stwierdziła, aby wniosek nr 11 nie został wykonany.

Wbrew także zarzutom apelującego nie złożył on do akt sprawy wniosków Komisji (...) nr 3 i 7, a wyłącznie protokoły z posiedzenia tej komisji. Zauważyć jednak należy, że w protokole Komisji (...) z posiedzenia, jakie miało miejsce w dniu 15 kwietnia 2011r. znajduje się zapis, że odpowiedzi na wnioski z dnia 24 marca 2011r. zostały udzielone, po czym w protokole z posiedzenia z dnia 02 czerwca 2011r. stwierdzono, że brak jest odpowiedzi na wniosek nr 3, a w protokole z dnia 11 sierpnia 2011r. ta sama Komisja uznała, że wszystkie wnioski za I półrocze zostały zrealizowane.

Ta sytuacja najlepiej obrazuje, że nałożenie na powoda kara upomnienia było całkowicie pozbawione podstaw prawnych, bowiem powód nie dopuścił się uchybień związanych z nieprzestrzeganiem ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy.

Sąd Okręgowy podziela także ustalenia Sądu I instancji odnoszące się do drugiej z nałożonych na powoda kar porządkowych – kary nagany. Słusznie zauważył Sąd Rejonowy, że powód nie może ponosić konsekwencji za nieprecyzyjne zwroty użyte we wniosku Komisji Rewizyjnej. Jednocześnie stwierdzić należy, że o wiarygodności zeznań powoda świadczą jego zapiski znajdujące się na zawiadomieniu o posiedzeniu Komisji Rewizyjnej. Z adnotacji tych bezspornie wynika, że powód dokonał ustaleń z A. L. (1) odnośnie przygotowania regulaminów dwóch jednostek organizacyjnych i z tego zadania się wywiązał. Natomiast w przedmiocie wykonania wniosku nr 9 Komisji

(...), jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy powód dokonał stosowanej adnotacji w książce podawczej o uchwale podjętej przez Radę Gminy. Na marginesie należy także zauważyć, że w protokole posiedzenia tej Komisji z dnia 15 lutego 2012r. znajduje się zapis, że wniosek nr 9 skierowany do wójta został zrealizowany.

W tym stanie rzeczy nałożenie na powoda kary nagany w świetle art. 108 kp było nieuprawnione.

Z uwagi na powyższe zarzuty apelacji uznać należało za całkowicie bezzasadne i z tych względów na mocy art.385 kpc apelacja została oddalona.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 kpc i §11 ust.1 pkt.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1349).

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Maria Pierzycka-Pajak (-) SSR (del) Agnieszka Kubis